

устие. Ксерксъ пратилъ да му иска да си прѣдаде оружие-то. Леонидъ отговорилъ лаконически: „дойди та го земи“. Напусто ся мжчили Перси-ти да завладѣять прохода; Гръци-ти, като гы нагънжли съ щитове-ты си до една стѣнж, цѣлъ день поразявали неприятеле-ты съ дългы-ты си копия, и отбивали всички-ты имъ налитания. Нъ единъ издадникъ прѣвелъ една часть отъ персидскж-тж войскж прѣзъ една тѣснж планинскж пжтекж, та отышла възъ Гръци-ты, Тогава Леонидъ отпустилъ повече-то съжзих дружинж; а само съ 300 вѣрни сговорны Спартанци и съ нѣколко стотини съжзници хвърлился възъ неприятеля, и слѣдъ лють бой паднжлъ съ всички-ты Спартанци. Относѣ на това мѣсто былъ поставенъ мѣденъ лвъ съ надпись: „Чюждиннико! обади на Спартж, че всички-ти триста души умрѣхме тука, вѣрни на закона на отечество-то си“.

Саламинъ. Перси-ти ся втурили въ Срѣднж Гръциж, опостушили Атикж, и изгорили Атинж. Нъ жителе-ти, по съвѣта на Темистокла, испрѣварили та ся избавили на корабы-ты и на ближний островъ Саламинъ. Въ протока между тоя островъ и брѣга на Атикж стояла съединена-та гръцка флота като че е персидска; Спартанскый царь Еврибиадъ, главенъ начяльникъ на флотж-тж, искалъ да ся оттегли камъ Пелопоннесъ. Нъ прозорливый Темистоклъ разбралъ всички-ты леснотии на това положение, та измыслилъ хытрость да удържи Гръци-ты. Той ся прѣсторилъ на издадникъ, и пратилъ да кажать на Ксеркса, че Гръци-ты искать да бѣгать, защото нещжть да можть да ся бранять. Царь-тъ начяса заповѣдалъ на коробие-ты си да заградять излазы-ты отъ прохода, и Гръци-ти были принудени да ся ударять. Персидска-та флота не могла слободно да работи въ тѣсный протокъ, голѣми-ти ѳ корабие непрѣстайно упирали на нѣска; а легкы-ти гръцкы корабие работили много бързо и искусно. Така Гръци-ти одържяли въ Саламинскый бой пълнж побѣдж (480 г. пр. Хр.). Ксерксъ глядалъ боя отъ единъ высокъ столъ, който былъ издигнжъ за него на брѣга на